

overladt til den ærede Finanzminister selv at bedømme det —, medens Underhandlingerne desangaaende staae paa, at erklære en fremmed Stat, at hvad enten den samtykker eller ikke, saa skal Forholdsreglen gjenneføres. Udvalget har derfor heller ikke fremdraget dette Punkt; den Side af Sagen vedkommer os egentlig heller ikke her. Det, der fra Udvalgets Side er fremhævet, det er, at det for denne Forsamling er vigtigt at kjende Resultatet af disse Underhandlinger, førend den tager sin Beslutning; det er Grundtanken i, hvad der er blevet udtalt. Efter den nuværende Tractats Bessaffenhed kan ingen Toldsats i Holsteen forandres, uden at den oldenborgske Regjering giver Samtykke til, at den forandres i Enclaverne. Jeg troer vel ikke, at Regjeringen kan ville slutte en ny Tractat paa samme Grundvold. Men er det ikke i sin Orden, at Forsamlingen i slikt Tilfælde først vil see Resultatet, forinden den bygger paa en slikt Tractat? I saa Henseende haaber jeg at finde Støtte hos den ærede Minister, der selv er folkevalgt Medlem af dette Thing, og derfor maa være nidkær for dets Bærdighed og ikke bidrage til, at det bortgiver sin Myndighed ved at give en Lov som denne, førend det seer Tractaten i dens nye Skikkelse, efterat den tidligere har været saa lidet tilfredsstillende.

Den ærede Minister udtalte sig med stor Styrke over det Forhold, som var indtraadt ved Loven af 22de December 1850, hvorved Toldgrændsen blev forflyttet fra Kongeaaen til Eideren. Han har fremhævet, at det var, ligesom de Ord, han tidligere havde udtalt, vare faldne til Jorden, saa at man ikke anerkjendte, at de Banskfeligheder, som man nu udmalede sig, allerede for en væsentlig Deel bestode. Men jeg spørger de ærede Medlemmer, som sidde i denne Forsamling, og som ogsaa havde Sæde paa den forrige Rigsdag, om de, da de voterede denne Lov, havde tænkt paa Muligheden af, at Provindsialstænderne skulde sammentræde? havde man dengang tænkt dette? (Flere Stemmer: Nei, nei! Esherning: Jo!) Var det da ikke en Selvsølge, at saalænge der ikke eksisterede et Fællesorgan mellem Danmark og Slesvig for de Anliggen-

der, som ere fælles, saalænge vilde Kongen, som absolut Herre i Slesvig, idet han satte sit Navn under en danst Lov, tillige derved erklære, at den ogsaa var gjældende i Slesvig? Banskfelighederne eksisterede altsaa ikke dengang. At Forholdene nu ere forandrede, at vi ved Siden af de holsteenske tillige kunne faae Banskfeligheder fra de slesvigiske Provindsialstænder, vedrører slet ikke Loven i den Skikkelse, hvori den dengang blev vedtagen. Naar det fra den ærede Ministers Side — og jeg troer, ogsaa af det ærede Medlem fra Holbet Amts 2den Valgfreds (Esherning) — er antydet, at man jo muligens ad administrativt Veie atter kunde forflytte Toldgrændsen til Kongeaaen, da maa jeg dertil svare, at Loven af 22de December 1850 i sin 4de Paragraph har stillet Holsteen som et fremmed Land, og at Loven af 7de Februar 1851, som stadfæster Loven af 7de October 1850, ved Siden deraf udtrykkelig siger, at Toldgrændsen mellem Kongeriget Danmark og Slesvig „forbliver ophævet.“ Det, som er ophævet ved Lov, kan kun forandres ved Lov, (Hør!) og, skulde en Toldgrændse atter oprettes ved Kongeaaen, da vilde denne Forsamling have at votere den Sum, som skulde til Grændsebevogtningen, og saaledes var der givet den et legalt Middel til at forhindre noget Saadant. Men, siger den ærede Finanzminister, hvorledes troer man det muligt at forandre Toldsatserne i Danmark, forandre dem i Holsteen, stille dem lige, og lade Holstenerne gaae og see paa de samme Toldsatser og dog have en Toldgrændse? Jeg forstaaer ikke ret, hvor den ærede Minister seer nogen Banskfelighed, hvad dette Punkt angaaer. Han har udtalt, at der er flere ufornuftige Toldsatser i Holsteen, og disse ufornuftige Toldsatser vil han forandre. Der er vistnok Ingen, som er her tilstede, som vil finde det ufornuftigt eller ansee det som Noget, der kan fremkalde en alvorlig Anke fra Holsteens Side, at der indføres en Brandeviinsbeskatning. Paa den anden Side vil Ingen, ialtsald ikke Flertallet i denne Forsamling, beklage, at de Forandringer, som ere vedtagne i de sidste Dage, blive til Lov i Danmarks Rige. Hvad er det da, som man vil klage over? Toldsatser indføres, som selv fra den ærede Finanzministers